

РЕШЕНИЕ

№ 2633

гр. София, 31.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Вladoва

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Тасков, като разглежда дело номер **1805** по описа за **2011** година докладвано от съдия Славина Вladoва, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на А. „П. И.”, чрез процесуалния си представител юрк. В срещу съдебно решение от 29.12.2010г. по нахд № 6518/2010г., постановено от СРС, НК, 112 състав, с което се изменя наказателно постановление № 945 от 19.04.2010г. на Директора на Дирекция „Пътни такси и разрешителни” при А „ПИ”, с което е наложено административно наказание глоба в размер на 2 000 лв. на В. Г. Б. на основание чл. 53 ал. 1 т. 2 от Закона за пътищата за нарушение на чл. 26 ал. 2 т. 1 б. „а” от Закона за пътищата и с което е намалил наложената санкция на 300 лв.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като съдът неправилно е приел, че предвид събраните доказателства следва да се наложи предвидената в закона минимална санкция. Твърди, че за да наложи предвидената в закона максимална санкция административният орган е отчел смекчаващите обстоятелства – първо нарушение, но предвид отегчаващото таквоа – голямото превишение на общото и осовото натоварване на ППС, управлявано от жалбоподателя, е приел, че наказанието следва да е в максимален размер. Иска оспореното решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което се потвърждава изцяло НП.

Ответникът по касация, редовно призован, представлява се от адв. Д., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Иска решението на СРС да бъде оставено в сила като законосъобразно.

Представителят на С. прокурор Т изразява становище, че жалбата е неоснователна. След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че при издаване на оспореното пред него НП и при съставяне на АУАН, въз основа на който е издадено НП, не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Приел е и че безспорно е доказано вмененото на нарушителя нарушение. Приел е обаче, че административният орган не правилно е наложил предвиденото в закона наказание в максимален размер, без да са налице обстоятелства налагащи същото.

Настоящият състав намира, че е оспореното решение е законосъобразно, постановено при правилното приложение на закона по следващите съображения.

В тази връзка неоснователно е възражението на касатора за неправилност на съдебното решение, поради това, че в конкретния случай е налице отежняващо обстоятелство – голямото претоварване на автомобила, което налага наказанието да бъде в максимален размер. Това е така, тъй като съобразно чл. 12 от ЗАНН „Административните наказания се налагат с цел да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и се въздействува възпитателно и предупредително върху останалите граждани”. Съдът споделя изложеното от съставът на СРС, че тъй като нарушителят осъзнава извършеното и с налагането на предвидения в закона минимум на наказанието се постигат целите визирани в чл. 12 от ЗАНН. Видно от изложеното в първоинстанционната жалба, нарушителят не оспорва извършеното нарушение, а само моли наложената му санкция да бъде намалена в предвидения от закона минимум.

На второ място съгласно чл. 27 ал. 2 от ЗАНН при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване, другите смекчаващи и отежняващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Това обаче не изключва задължението на административния орган при налагането на санкция в размер по – голям от предвидения в закона минимум да изложи мотиви за това във връзка с изискването на чл. 27 ал. 2 от ЗАНН. В конкретния случай административният орган не е изложил такива в оспореното НП, като излагането на такива чак в касационната инстанция е недопустимо. На следващо място съдът намира, че при определяне на санкцията в максимален размер административният орган не е съобразил и другите смекчаващи вината обстоятелства – това, че нарушението е за първи път и няма други такива нарушения, а и не е съобразил имотното състояние на нарушителя и другите предпоставки по чл. 27 ал. 2 от ЗАНН. Настоящият състав намира, че с оглед целите на наказанието на чл. 12 от ЗАНН, това че нарушението е за първи път е смекчаващо обстоятелство от по – силна степен от това, изложено в касационната жалба от касатора, а именно – степента на претоварване, поради именно целите които се преследват от наказанието.

Предвид горното във връзка с изложените мотиви и предвид това, че настоящия състав споделя изцяло мотивите и на СРС, намира, че оспореното решение е законосъобразно, като с него правилно е определен предвидения в закона минимум на наказание за извършеното нарушение.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд С. – град, XI Касационен състав

смята съдебното решение 29.12.2010г. на СРС, НК, 112 състав, постановено по нахд № 6518/2010г. следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 29.12.2010г. по нахд № 6518/2010г., постановено от СРС, НК, 112 състав, с което се изменя наказателно постановление № 945 от 19.04.2010г. на Директора на Дирекция „Пътни такси и разрешителни” при А „ПИ”, с което е наложено административно наказание глоба в размер на 2 000 лв. на В. Г. Б. на основание чл. 53 ал. 1 т. 2 от Закона за пътищата за нарушение на чл. 26 ал. 2 т. 1 б. „а” от Закона за пътищата и с което е намалил наложената санкция на 300 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: